

Casa Magda (Casa de Narcís Margarit)

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de l'Estació, número 8
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.447877410809
Longitud: 2.0746933928116
UTM Est (X): 422709
UTM Nord (Y): 4588891

Classificació

Número de fitxa 08205 - 401
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Joan Masdeu (mestre d'obres)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-28.
Modificació puntual del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sant Cugat del Vallès en relació a la protecció de l'arbrat en sòl urbà. 2017. Fitxa B-28.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada

Titular: 2790405DF2829B0001WK
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dl., 27/11/2023 - 09:54
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dl., 19/01/2026 - 13:46

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil eclèctic projectat el 1929 pel mestre d'obres Josep Masdeu. És de planta quadrada, i consta de planta baixa i golfes.

La façana principal presenta una composició a partir de tres obertures, amb una teulada molt inclinada que té dues obertures que sobresurten a la mansarda. A la planta baixa, al centre hi ha el portal d'accés, amb un gran finestral a cada costat. El portal és amb arc de punt rodó i té una porta de ferro i vidre. Queda aixoplugat sota una marquesina de ferro forjat. Les obertures estan emmotllurades, amb la dovella central esgrafiada i decoracions vegetals als costats. Les façanes estan arrebossades, marcant unes bandes horitzontals. El coronament de l'edifici es resol mitjançant un ràfec amb petites mènsules que subjecten una cornisa i, al damunt, una teulada prominent que té forma de mansarda i conté unes golfes. Les dues obertures de les golfes estan emmarcades per brancals d'estil barroc i rematades amb frontons d'estil corinti. La resta de façanes també presenta obertures del mateix estil a les golfes.

El cancell de la finca és format per dues pilastres motllurades a la part superior, amb modillons, i coronades amb forma de piràmide que imiten la mansarda de la teulada. La serralleria és de ferro forjat, semblant a la que es pot trobar a la urbanització promoguda per Joan Borràs, a Valldoreix. Al jardí destaca un bosc de pins blancs, a l'estil dels jardins anglesos.

Història

El 9 de desembre de 1929, Narcís Margarit va demanar llicència d'obres per construir aquest xalet. Es preveia una casa de planta baixa segons projecte de Josep Masdeu, mestre d'obres. El permís va ser concedit el 20 de març de 1930. Josep Masdeu Puigdemassa va ser un mestre d'obres que va construir les cases de Joan Musella a Sant Cugat i també va fer obra a Barcelona, Terrassa i Vallirana.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts

habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Modificació puntual del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Sant Cugat del Vallès en relació a la protecció de l'arbrat en sòl urbà. 2017.

